

Th i ti t tháng Năm và tháng Sáu Canada th t tuy t v i, v a h t l nh là nh nhàng b c vào n ng m

Lá th Canada

Th i ti t tháng Năm và tháng Sáu Canada th t tuy t v i, v a h t l nh là nh nhàng b c vào

Các nhà quân tử còn lại thì sẽ góp lại bàn phím của. Mọi người và tay đờng ý rồi và nhà chợ ngày trở ng đời.

Và ngày 10 M đã đờn. Buoi hợp làng đờc tợ chợ c tợi nhà cợ Chánh tiên chợ.

Tôi yêu cái nhà này quá. Nhà nợ hợu. Phòng ăn trông ra mợ t khoảng vợ n lợn, đờy nợng. Gợ n cợ a thì cợ trợng hoa, xa xa mợ t chút thì cợ trợng các loợi rau thợm. Tợ ngày đờc tin rau cợ nhợp cợng tợ Trung Hoa và VN có nhiợu chợ t đờc, cợ tợ tay trợng lợy ngò, húng, tía tô, đợp cá. Mà rau hái trợ c tợp tợ vợ n sao mà nó thợm và ngon kợ lợ, các cợ có kinh nghiợm này không.

Hôm nay 10 M, cợ tiên chợ đời làng món ăn quê mợ : canh chua cá kho tợ và rau muợng chợ. Ăn ba món này nhợ ăn quê hợng ng uợng quê hợng ng vào lòng. Trong bợ a ăn thì dân làng nói toàn chuyợn vui cợi. Bợ a ăn mà có tiợng cợi, tợ nhiên ai cũng thợy ngon miợng. Đúng nhợ Cợ Tợ n Đà đã đờy tợ ngày xợ a, mợ t bợ a ăn ngon phợi có 3 yợu tợ : Món ăn ngon, chợ ngợi ngon và ngợi ngon.

Sang phợ n tráng miợng và uợng trà thì dân làng mợi nghe đờn vắn cợ a anh John. Ai cũng hợi hợp. Anh cho biợt anh đã lợc kho sách, kho báo, kho internet tìm bài hay nhợ t đờ trình làng bợ a nay. Anh thợy khó quá, vì nói vợ mợ, vợ tình mợ thì nhiợu tài liợu vô cùng.

Thợy anh bóp trán suy nghĩ hoài mà chợ a đờ đờn quyợ t đờ nh nào rõ rợ t, vợ anh đã nhợy vào tiợp sợc. Anh bợ o không ngợ nhà tôi giợi thiợ t. gợc nhà giáo có khác. Chợ Ba Biên Hoà nghe chợ ng khen thì mợ t đờ lên, cái dáng eợp cợ a mợ t cô giáo VN ngày xợ a qợ a là đợp quá.

Nhà tôi góp ý rợng anh cợ lợy bài nào làm anh cợ m đờng thì đó là bài hay nhợ t vì nó sẽ gây cho anh hợng thú. Anh hãy chia sẽ cái cợ m đờng yợ vợi ngợi khác. Anh nói tiợp : Giợ a cái mệnh mang cợ a đờ tài, giợ a mợ t rợng bát ngát tài liợu sách báo Anh Pháp Viợ t, tôi đã lợm ra câu chuyợn tiợng Viợ t mà tôi thích nhợ t.

Chuyợn kợ rợng mợ t ông chợ ng lợy vợ đã lâu, mợ t hôm đờ làm vợ sợm hợ n thợng lợ, đờ t nhiên đã nhìn ra hợ t cái đáng yêu, đáng thợng, đáng ghiợ n cợ a bà vợ. Vợ ông là mợ t hìnhợ nh tuyợ t vợi cợ a mợ t bà mợ. Nói xong anh rút trong túi ra mợ t tợ giợy và xin đờc cho cợ làng nghe ,

chuyện như sau :

...Hôm đó tôi ngồi vò vò còn nghe tiếng, không phải rúc con nên tôi đi làm về nhà sớm hơn mọi ngày. Đang chày ngon trợn, đầu óc đang lơ mơ nghĩ đến bữa cơm nóng sốt của đang chày nhà thì một cái xe máy từ trong hầm băng ra, tôi giật mình lách sang phải, làm bữa ‘Chày vò y đó hả?’ Nghe ngay lập tức, tôi há hốc mồm nói không nên lời khi trông thấy cái biển số xe...

Trước mắt tôi là một phụ nữ mặc chiếc áo khoác đã sờn mủ, chiếc nón bèo hiem đã cũ. Điểu khi tôi chú ý là chiếc xe Cúp 86 trông rất tỉ mỉ đẹp. Nó phải gọi mình chày trên đó để thày : một bó chuối, trái xoài, một túm đầu Đà Lạt, hai bên là khay nào thày , cá, rau, trứng, và bao nhiêu thày không tên khác cho bữa cơm gia đình.

Bình thường, nếu nhìn hình ảnh này thì tôi sẽ nghĩ cái gã nào đó làm chày chày ta thày sòng. Bởi trong nháy mắt một hình nay còn có một phụ nữ chí thú chuyện bếp núc cho gia đình như vậy. Nghe hôm nay tôi thấy nghe đến giờ cơm. Một cơn xúc thày khó khăn dâng đày trong lòng. Vừa xót thày vừa tỉ mỉ đẹp vừa cơn phách lị và thày mình thày có lị...

Tôi cười và đã 20 năm, có hai một con, nghe chày bao giờ chú ý xem về đi xe gì, mặc áo gì, mang giày dép thày nào...

Chày một quãng đường nghe theo sau tiếng về nhà mà tôi đã suy nghĩ biết bao nhiêu điểu. Thú thày tôi chày nấc một khi nhìn cái dáng tợn tợn của về. Trước đây, tôi đã nhìn ngắm, trầm trồ trước biết bao tợn tiếng tợn mắt của nghe cô gái trẻ, nghe tôi chày bao giờ ngắm nhìn trong một khoảnh khắc chiếc áo nghe đày mồm hỏi của nghe lị phải đã gọi bó về mình, suốt hai mồm năm tợn tợn vì chày vì con như thày này.

Hôm đó, lần đầu tiên tôi xách phách về nghe thày lị nhấc nhày. Thật sự là nó rất nghe. Về tôi xách mồm thày đi trước, tôi lị o đày lị theo.

- Làm sao mà em có thày mang hết tiếng này thày mà về đi ào ào như giông như gió vậy? Về tôi ngoái lị : ‘Vị anh vì con thôi, chày em cũng một lị m rị...’

Tôi cúi mồm, mồm nị ân hận nghe đày dâng lên trong lòng. Nếu bây giờ có ai hỏi tôi nghe lị phải nào trên thày gian này có tợn tiếng đẹp nhày, đáng yêu nhày, tôi sẽ nói ngay đó là tợn tiếng gầy gò tợn tợn của về tôi...

Đến đây rồi anh nhìn Chày Ba, một anh như mồm đi. Và anh tuyên bố hết chuyện. Anh bèo anh thích câu chuyện này quá mà không biết tên tác giả vì để trên máy. Bởi anh thích nên chuyện ngay cho anh, mà không ghi xuýt x. Tôi không tìm ra nghe. Xin đành có lị về lị tác giả.

Dân làng nghe xong câu chuyện về nghe lị về tợn tợn, ai cũng cơn đày, phải nị thì gýt gù : Đúng là hình ảnh như tôi ngày xưa. Phe lị nị ông thì gýt gù đày hìn nị a : Đó là mồm tôi đày, đó là

BIẾT NGHE NHỚ C

Tác Giả: Trà Lữ

Thứ Năm, 14 Tháng 6 Năm 2012 08:20

vì tôi đi y. Câu chuyện không gây ra tiếng cười nhưng gây ra những cái gật gù, gây ra những đôi mắt ướt.

Anh John rút túi ra mắt giấy thấm hai. Ai cũng nghĩ anh sẽ để thêm một chuyện nữa và mắt, và mắt. Nhưng không phải.

Anh nhìn cửa làng rồi nói: Tháng này và tháng sau chúng ta có là ca tiếng Mẹ, ca tiếng Cha. Tôi có thêm ý này: Có là chúng ta cũng nên có một là ca tiếng Con, ca tiếng tình anh em chị em yêu nhau. Các con tôi đã lớn, nhưng bao giờ tôi cũng thấy chúng còn bé, còn là những thiên thần hồn bé nhỏ ngay xưa. Tôi xin được trình làng một câu chuyện về đất tài này. Xin nghe chuyện trình bày của chúng ta sẽ góp lời bàn sau. Đây là chuyện một em bé Hoa Kỳ.

... Cô bé Tess 8 tuổi nghe cha mẹ nói chuyện thì thảo luận với nhau về đứa em trai. Tess hiểu rằng em mình bị bệnh rất nặng và gia đình không còn tiền cho một cuộc phẫu thuật kém, cha mẹ từ chối vì vô phương. Gia đình cô là số phận bán nhà vì hết tiền.

Cô nghe cha mẹ nói về việc phẫu thuật nên nói: Cháu có phép màu mà mẹ ơi con sẽ được Andy! Nghe thấy thế cô bé chạy vào phòng mình, lấy con heo đất để trong góc tủ. Cô đem ra sau hè, đập con heo đất, và đem ruột đất sẽ tiền đã để dành được.

Rồi cô đi cửa sau, chạy ra hiểu thu được gần nhà. Cô đặt tiền vào gói tiền lên quầy hàng. Người bán thuốc hỏi: Cháu cần gì? Cô bé trả lời ngay: Em trai cháu bệnh nặng, cháu muốn mua phép màu.

- Cháu nói sao?

- Thưa em cháu là Andy, nó bị một bệnh gì đó trong đầu mà cha cháu nói cháu có phép màu mà mẹ ơi con được nó. Phép màu giá bao nhiêu?

Người bán thuốc nhìn mắt cô rồi buồn rầu nói với cô bé:

- Đây không bán phép màu cháu à. Bác rất tiếc.

- Cháu có tiền mà. Xin bác đừng. Nếu không được thì cháu sẽ tìm thêm. Xin cho cháu biết phép màu giá bao nhiêu?

Trong cửa hàng còn có một vị khách ăn mặc rất thanh lịch. Ông khách đã xem thấy cô bé và đã nghe rõ hết câu chuyện. Ông cúi xuống hỏi cô bé:

- Cháu cần loại phép màu gì?

Cô bé trả lời, rơm rớm nước mắt:

- Cháu cũng không biết nữa, nhưng em cháu rất cần thuốc đó vì nó bệnh rất nặng, cha mẹ cháu bỏ rơi nó cần phẫu thuật và hình như phải thêm phép màu nữa thì mẹ ơi con sẽ được Andy. Cháu

BIẾT NGHE NHỚC

Tác Giả: Trà Lữ

Thứ Năm, 14 Tháng 6 Năm 2012 08:20

đã lấy ra hộp sữa tiệt trùng dành trong mấy năm nay để đi mua phép màu mong cậu sống em cháu.

- Cháu có bao nhiêu?

Cô bé trả lời và đã nghe : Một đô la và mười một xu.

Vị khách liền mỉm cười rồi nói:

- A, may quá, thôi là vừa đúng cái giá của phép màu.

Nói xong, ông khách mỉm tay cầm sữa tiệt trùng mỉm tay cầm lấy tay cô bé rồi nói :

- Cháu hãy nhìn bác vợ nhà, bác muốn gặp em trai cháu và cha mẹ của cháu, để bác xem em cháu có cần đúng cái phép màu mà bác có không.

Ngay khi đàn ông thanh lịch này chính là bác sĩ Carlton Armstrong, một phụ thu gia về thị trường kinh nghiệm ở Chicago. Ca mẹ cho bé Andy đã hoàn tất và không mất tiền. Chỉ ít lâu sau bé Andy hết bệnh.

Một cô bé luôn chấp tay nói: Chúng tôi đến với BS Armstrong đã mang phép màu đến đúng lúc. Chúng con tin Chúa đã cho cháu Tess có lòng yêu em mà tìm được phép màu.

Nghe đến đây thì cả làng đều chấp tay rồi thốt a' Trời ơi Chúa, Amen'.

Câu chuyện hay quá chứ, phải không cả.

Có B.95 lên tiếng hỏi : Chuyện này có thật hay là chuyện thần tiên? Anh John trả lời ngay : Chuyện này có thật. Ông BS Carlton Armstrong chính là người em ruột của ông doanh sĩ bán thuốc. Chính hôm đó là ngày nghỉ nên ông ra hiệu thuốc của người anh người chị, và nhờ vậy mới nghe rõ câu chuyện em bé Tess đi mua phép màu. Phép màu đây là phép màu nhiệm, tức là phép lạ. Chuyện này rất nổi tiếng. Bạn cứ vào internet gõ chữ ' Dr. Carlton Armstrong' là thấy chuyện phép màu này ngay.

Nếu cô bé Tess không có lòng yêu em mình khi biết cha mẹ đã tuyệt vọng thì đâu có việc đi mua phép màu và gặp được BS Armstrong. Lòng yêu cầu nguyện và lòng tin đã làm ra phép lạ.

Nghe xong hai chuyện của anh John, không khí làng tôi tự nhiên hóa nghiêm trang hẳn ra, mọi khi đâu có thế bao giờ. Đúng lúc đó thì ông ODP lên tiếng :

- Tôi được chính đức nh kể một câu chuyện về Cha. Đáng lẽ tháng sau mới kể, nhưng bây giờ tôi thấy không khí làng thích hẳn phải để nghe chuyện này. Tôi cũng như anh John đã đi tìm các chuyện của người người Cha.

BIẾT NGHE NHỚC

Tác Giả: Trà Lữ

Thứ Năm, 14 Tháng 6 Năm 2012 08:20

Chuyện thì nhiều quá mà không biết chọn chuyện nào. Đang lúc suy nghĩ cân nhắc thì tôi chợt nghĩ tới Cha Paolo. Tôi nghĩ tới sao tôi không hỏi chuyện Cha Paolo nhé. Có thể Cha sẽ mở ra cho mình một chân trời mới và mở đầu tài này.

Thì là tôi gọi Cha Paolo. Nghe tôi hỏi xong thì ngài cười ha ha : Khi xưa tôi cũng giống bạn như ông, tôi cũng bực phân vân rất nhiều khi chọn một câu chuyện hay nhất về người cha. Tôi đã đem việc này hỏi mẹ tôi. Mẹ tôi đã chọn cho tôi một câu chuyện mà tôi nhớ đời. Hôm nay xin chuyện này lại cho ông. Khi tôi hỏi mẹ tôi thì lúc đó tôi đã đi cha, đã làm linh mục nhà, thì mà tôi đã không nhìn ra kho vàng trước mắt. Mẹ tôi báo rằng câu chuyện đó ngôn của Chúa giống lòng người cha thì người cha hoang đường phung phí trong Phúc Âm là chuyện hay nhất trên gian. Ông ODP ơi, ông là người ngoài đời, không biết ông đã bao giờ đọc chuyện này chưa. Xin mách nha : Ông tìm sách Kinh Thánh, quyển Tân Ước, phần viết của thánh Luca, chương 15.

Ông ODP kính thưa : Xưa nay tôi vẫn kính phục ông cha Paolo và sự đôn đốc và sự thông thái. Tôi bèn tìm sách Kinh Thánh. Quả là tuyệt vời. Chuyện Chúa giống có khác. Cách thuật truyện của thánh gia Luca có khác. Tôi khen ông Luca vì Luca là một bác sĩ thời đó, là một người ngoài đời, đã tin theo Chúa và là môn đệ của Thánh Paul. Chuyện kể theo Luca rất linh động, như thế này :

Một ông kia có 2 người con trai. Người con cả thì thích thú làm ăn, người con thì ham chơi đi chơi. Ngày kia người con thì xin cha chia gia tài để đi xa làm ăn. Người cha liền chia gia tài cho hai con. Ít ngày sau thì người con thì thu góp tất cả gia sản rồi đi phờ phàng xa, bỏ đó anh ta sống phóng đảng phung phí hết tài sản của mình.

Khi anh ta trở tay thì vùng này lâm nạn đói khủng khiếp. Anh lâm cảnh túng thiếu nên phải đi xin cho một người trong vùng. Người này sai anh ra xin chăn heo. Anh ta đói đến nỗi chấp nhận ăn cám heo cho no bụng mà cũng không được. Bấy giờ anh ta hỏi tâm và suy nghĩ : Hiện nay có bao nhiêu người làm công cho cha ta và tất cả đều được no ấm, mà ta ở đây thì chết đói.

Thôi ta phải đi về nhà cha và ta sẽ thưa với cha rằng : Thưa cha, con thất vọng tới với Trời và với cha, con chẳng còn đáng gọi là con cha nữa. Xin cha coi con như người làm công.

Thì rồi anh đứng lên và lên đường về nhà. Khi anh còn ở ngoài xa thì cha anh đã trông thấy.

Ông chọy ra ôm lọy anh, hôn lọy hôn đọ.

Bọy giọ ngọọ i con vọ a khóc vọ a nói : Thọ a cha, con thọ t đọ c tọ i vọ i Trọ i và vọ i cha, con chọ ng còn đáng gọ i là con cha nọ a... Ngọọ i cha không cho anh nói tiọ p rọ i bọ o các ngọọ i đọ y tọ rọ ng : Tọ i bay hãy mau đem áo quọ n đọ p nhọ t ra đây mọ c cho cọ u, xọ nhọ n vào ngón tay cho cọ u, xọ dếp vào chân cho cọ u, rọ i đi chọ n con bê béo nhọ t làm tiọ c ăn mọ ng, vì con ta đây đã chọ t mà nay sọ ng lọ i, đã lọ c mọ t mà nay tìm thọ y. Rọ i cọ nhà ăn mọ ng.

Lúc ọy ngọọ i con cọ tọ ngoài đọ ng vọ , khi tọ xa cọ u ta nghe thọ y tiọ ng đàn ca nhọ y múa liọ n gọ i mọ t ngọọ i đọ y tọ ra họ i. Khi biọ t rõ chuyọ n thì cọ u nọ i giọ n không chọ u vào nhà. Ngọọ i cha liọ n chọ y ra năn nọ thì cọ u trọ lọ i : Cha coi, đã bao năm con họ u họ cha, chọ ng bao giọ con dám làm trái ý cha, thọ mà chọ a bao giọ cha cho con mọ t con dê béo đọ con đái bọ n bè, còn thọ ng này, sau khi tiêu họ t gia tài vọ i bọ n đđ điọ m, nay nó trọ vọ trọ n trọ i trọ ng tay thì cha lọ i giọ t bê mọ tiọ c ăn mọ ng! Ngọọ i cha liọ n đọ p :
- Con à, lúc nào con cũng ọ vọ i cha, tọ t cọ nhọ ng gì cọ a cha là cọ a con. Nay ta phọ i ăn mọ ng phọ i vui vọ vì em con đây đã chọ t mà nay sọ ng lọ i, đã lọ c mọ t mà nay tìm thọ y.

Đọ c đọ n đây xong thì ông ODP tuyên bọ họ t bài sách thánh. Rọ i ông nói tiọ p : Tôi đã đọ c chuyọ n này nhiọ u lọ n và đã suy gọ m. Qọ a thọ c câu chuyọ n hay thọ m thía. Nó nói họ t đọ c tọ m lòng yêu con vô biên cọ a ngọọ i cha.

Tôi có gọ i lọ i báo tin cho Cha Paolo và cảm ọ n ngài đã chọ cho mọ t câu chuyọ n tuyọ t vọ i. Ngài thích lọ m. Ngài bọ o chuyọ n cọ a Chúa kọ mà không hay sao đọ c. Ngọọ i cha trong truyọ n chính là Thiên Chúa, ngọọ i con phung phá trong chuyọ n chính là loài ngọọ i chúng ta. Thiên Chúa đã yêu loài ngọọ i nhọ thọ đó, và còn họ n thọ nọ a.

Ông ODP thọ y cọ làng yên lọ ng và chăm chú nghe mình nói thì ông cọ m đọ ng lọ m. Ông nhìn mọ i ngọọ i rọ i tọ m tọ m : Tôi xin chọ m đọ t bài giọ ng đọ o. Xin kính chúc mọ i ngọọ i trong làng ai cũng có mọ t tọ m lòng yêu con mình nhọ câu truyọ n trong Sách Thánh tôi vọ a đọ c.

Cọ Chánh tiên chọ làng chọ nhà đái tiọ c bọ a nay phát biọ u : Lão không ngọ hôm nay làng ta lọ i có không khí trang nghiêm và đọ o đọ c nhọ đọ ng ọ trong nhà thọ thọ này. Xin tọ ọ n Trọ i, xin tọ ọ n hai điọ n giọ . Và nhọ vọ y là đã đọ cho ngày lọ bọ a nay rọ i. Anh John đâu, xin anh làm công

việc mà mình nghĩ là hình mong đợi, mình thì sẽ thì hình đi.

Cố làng về tay hoan hô anh John. Anh kể ngay : Chuyền thì sẽ thì nhiều lắm, Chuyền anh Mâ hãm he anh Tàu, chuyền anh Tàu hãm he Biân Đông, chuyền nhóm Hâi giáo của đoàn đi bom, chuyền tân tình hình Pháp Hollande bắt trả mình thay áo 2 lần trong ngày là đăng quang, cũng như máy bay của ông bắt sét đánh cũng hai lần... Chắc cố làng đã biết rồi.

Riêng tôi, tôi thì có mấy cái tin liên hệ thì nghĩ là Việt là đáng đem ra trình làng bây giờ. Không phải chuyền VC của p đât VN, mà là chuyền 3 người Việt gốc bình dân từ VN sang từ bên Hoa Kỳ. Vì có hình tình thông thái của tiên VN trong nghĩ, và gặp đât thì nên đã sinh ra hoa trái vô cùng đẹp. Tôi xin đâc ra 3 chuyền tiêu biểu mà báo chí về đã đăng, nói về cái hình tình VN vĩ đại, ta phải có mà nghĩ cho ta, cho con cháu ta...

Chuyền thì nhất là chuyền một cô thiếu niên ở miền Trung, sáng đi học, chiều và thì đi p xích lô ở Tuy Hòa, năm 1981 như viết biên kế về người bà con rồi thì đâc Hoa Kỳ. Cô viết thân phận mình nên đã quyết chí học hành, và đã trở thành một nhà khoa học gia nghiên cứu về lý nguyên tử ở tình Los Alamos của Hoa Kỳ, đó là Tiến sĩ Võ Tá Đâc.

Thứ hai là chuyền cô bé 11 tuổi quê ở Gò Vấp, Gia Định. Sáng đi học, chiều và thì phải đi bán thuốc lá dâo lê la khắp chỗ để giúp mẹ nuôi 8 đứa em, và mua thuốc cho cha bệnh liệt. Năm 19 tuổi cô viết biên thành công, và đâc cấp sách đi học. Cô đã quyết chí dùi mài kinh sử và đâu tình sĩ ở học về ngành hóa học, và trở thành một nhà khoa học giỏi, đâc một đi hình tình dây ở nhiều nơi. Đó là Tiến sĩ Hóa học Trần Ngọc Thành.

Có một mẹ cháu chuyền về cuộc đời đáng cho nhiều bạn trẻ suy nghĩ. TS Thành kể : Cùng thì Mâ về thì tôi có một anh bạn trẻ hình tình tôi. Học xong trung học thì tôi lên đâi học còn của kia đi làm cho một hãng gà tây, kiếm ra tiền nhiều. Vì của anh ta là mâc ruât gà. Sau một năm anh ta từ đâc xe hơi, sau 4 năm thì anh từ đâc nhà, có TV lớn, có xe hơi sport, còn tôi thì về đi đâp cũ, về nhà trẻ, không có bạn gái, ăn mì gói.

Xong của nhân, trong túi tôi chỉ có 200 đôla. Tôi không nhận chí, học lên và học lên nữa. Khi xong bậc tiến sĩ, tôi về a tình p của thêm về a đi dây học ở Utah. Bây giờ thì tôi có tình của. Tôi còn về VN thành lập Viện Khoa Học Công nghệ từ năm 2009. Còn anh bạn làm hãng gà, nghe nói đã phải nghĩ việc vì bạn học xong của tay. Hoa Kỳ là một miền đất cho ta rất nhiều của

BIẾT NGHE NHỚC

Tác Giả: Trà Lũ

Thứ Năm, 14 Tháng 6 Năm 2012 08:20

hỏi để thẳng tiến. Vấn đề là ta có mục tiêu hay không.

Và chuyện thì ba là một cậu trai VN lau dọn nhà và sinh trở thành một khoa học gia với 2 bằng tiến sĩ, nhiệm vụ chính của ông sáng chế, nhiệm vụ gì thì ông trong lãnh vực vệ tinh, truyền thông di động và các hệ thống radar. Đó là Tiến sĩ Nguyễn Mạnh Tiến.

Ông từng được giới thiệu trong Ngụ ngữ ở Mỹ gốc Á Châu xuất sắc năm 2000, từng làm việc cho phòng thí nghiệm số học phân tích của NASA.

Ông kể chuyện ban đầu ở Mỹ, rất buồn cười: Khi tới Mỹ tôi nghĩ tôi sẽ sống và nghề đánh bóng bàn, vì ở VN tôi vô địch bóng bàn ở Trường Chu Văn An, ở tỉnh Gia Định, ở Hồ Chí Minh toàn quốc. Khi tới Mỹ, có người giới thiệu tôi đi sống với một người vô địch bóng bàn ở Cali. Tôi nghĩ tôi đi sống. Thế mà đầu 3 tuần tôi đi thua cả ba. Lúc đó tôi mới sáng mắt: Mọi người cấp tiến nhưng mà mình đã thua thì mong gì mình sẽ thắng ở cấp cao hơn.

Thì là tôi bỏ mạng sống bằng nghề bóng bàn. Tôi chú tâm vào việc học. Tôi quyết tâm học, và đi học và đi làm. Việc đầu tiên là lau dọn nhà và sinh, rồi rửa chén nhà hàng. Làm việc chân tay hay việc học, cái gì tôi cũng làm hết mình. Ông Trời không bao giờ bỏ quên những người đã làm việc hết sức mình.

Đây là ba trong những câu chuyện thành công và việc học của người VN bên Mỹ. Bên Canada này thì người VN thành công cũng rất nhiều vì đầu có hết gì nên đi tìm kiếm tiên trong máu. Chính hàng ngàn triệu đô này tôi đã nói với Tiến Sĩ Bùi Tiến Dũng, Luật sư kiêm nhà văn Xuân Thúy...

Bà C&# B.95 giới tay xin nghe chuyện thì xã hội chúng không thích chuyện học hành thi cử. Anh John không chịu bỏ vệ phận này nên nháy mắt cậu cậu tôi. Tôi bèn ra tay tiếp sống ngay. Nghe rồi lúng túng. Những chuyện quá, biết kể chuyện gì đây? Chuyện của vàng VNCH, chuyện kiếm nghề, chuyện biết tình, chuyện nhàn ngày quố học hơn 30/4... ai cũng biết rồi.

Đang lúc biết rồi thì tôi chợt nhớ tôi muốn hát để biết ở Toronto mà ít người biết.

Đó là xuät hát rät trí thÑc, rät tây phäng, hän 150 ngäi tham dä, ai cũng hài lòng và vä tay näng nhiät. Xuät hát mang tên ‘Songs of the Heart’, tiäng Viät là ‘ Thoáng Dä Âm’, do mät bän trä vì yêu văn nghä thuän túy đã tä chÑc täi räp Todmorden Mills Heritage Theatre vào chiäu Thä Bäy 5.5.2012 väa qua.

Bän trä mang vóc dáng mät triät gia tên là Hoàng Mänh Hùng, mät con ngäi ham mê nghä thuät hiäm có.

Vä nghä sĩ trình diän có Don Thompson, mät sä phä vä nhäc Jazz và däng cäm.

Anh Hùng cho tôi biät lúc anh đi thuê däng cäm, công ty nhäc cä khi biät Don Thompson sä đän đäm đàn thì hä vô cùng vui mäng và đã chä mät cái däng cäm häng nhät đän tän sän khäu và không läy mät đäng tiän thuê đàn. Hä bäo đàn cäa hä mà đäc danh cäm Don Thompson đäng täi là hä đã sung säng và hänh diän läm rồi.

Ban nhäc chính là Mike Field Jazz Quintet . Tôi mê cái ông Mike này quá vì tiäng kän trumpet tuyät väi cäa ông. Khi trình diän, ông nhäm nghiän đôi mät và thäi rät say mê nhä đäa hät cäi lòng mình vào tiäng kän.

Nhäc sĩ Nghiêm Phú Phúc, em nhäc träng Nghiêm Phú Phi ngày xäa cäa Saigon, đã ghé vào tai tôi nói nhä : Lâu läm rồi i tôi mäi có đäp thäng thÑc mät chäng trình ca nhäc có giá trä nhä thä này. Đã bao nhiêu năm rồi i hôm nay tôi mäi đäc nghe läi nhäng bài ca ‘ Non, Je Ne Regrette Rien’ cäa Charles Dumont do Edith Piaf hát ngày xäa, ‘So In Love’ cäa Cole Porter’, ‘ In My Solitude’ cäa Duke Ellington...Nhäng bän nhäc näi tiäng này tôi đã täng chäi väi mäy ban nhäc ở Paris thuä xäa.

Läi còn nhäc sä läng danh Coenrad Bloemendal chäi đàn violoncelle väi sä phä häa däng cäm cäa ngäi đäp Cecilia Nhä Ngäc. Thành phän ca sĩ còn có Xuân Đào ở Toronto và Desirée Till đän tä Quebec.

BIẾT NGHE NHỚC

Tác Giả: Trà Lũ

Thứ Năm, 14 Tháng 6 Năm 2012 08:20

Dù bạn vẫn nghe này xong ai cũng thấy lòng mình thấy thấy, lên cao, khác xa cái cảm giác xô bồ ồn ào thường có khi đến các diễn nhạc hội tại các thành phố này. Xưa nay đã sẽ đi xem hát chứ không phải đi nghe hát.

Ta đi xem sân khấu hội trường, xem ban nhạc gõ trống và gảy đàn. Xem ca sĩ ăn diện và uốn éo, xem thành phần người tham dự... Ta chỉ xem chứ không nghe. Chẳng ai nhớ được cái hay của giọng ca, lời ca, và tiếng đàn tài ba thì uốn éo quá.

Kính chúc các bạn vui vẻ xem, vui vẻ nghe và biết nghe nhạc nha. Trân trọng.